

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a Mgr. Lukáše Trojana projednal v ústním jednání dne 1. 6. 2020 kárný návrh ze dne 24. 2. 2020, doručený kárnému soudu dne 2. 3. 2020, kárného navrhovatele: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 8 Mgr. Martin Slováček**, sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice, proti kárně obviněnému: **JUDr. Petr Novák, soudce Obvodního soudu pro Prahu 8**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í ,

kteřá byla uzavřena v Praze dne 20. 5. 2020 mezi kárným navrhovatelem, předsedou Obvodního soudu pro Prahu 8 Mgr. Martinem Slováčkem, a kárně obviněným soudcem Obvodního soudu pro Prahu 8 JUDr. Petrem Novákem,

a

JUDr. Petr Novák,

nar. X,

soudce Obvodního soudu pro Prahu 8,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

ž e

ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 1 T 7/2017 poté, co ve veřejném zasedání konaném dne 22. 1. 2018 rozhodl usnesením č. j. 1 T 7/2017-195 o povolení obnovy řízení podle § 284 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, dříve skončeného pravomocným rozsudkem téhož soudu ze dne 23. 2. 2017 č. j. 1 T 7/2017-147, za současného zrušení výroku o souhrnném trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný A. J., nar. X, zařazen do věznice s ostrahou, a který aktuálně v době řízení o návrhu na povolení obnovy řízení vykonával uložený trest ve Věznici Vinařice, po nabytí právní moci citovaného usnesení dne 20. 2. 2018 nerozhodl v souladu s § 287 trestního řádu o vazbě obviněného ani neinformoval příslušnou věznici, ve které odsouzený trest odnětí svobody vykonával, o zrušení vykonávaného trestu odnětí svobody, a v důsledku toho byl obžalovaný až do nástupu dalšího

trestu odnětí svobody dne 5. 5. 2018, tj. po dobu 75 dnů, ve výkonu trestu odnětí svobody nezákonně,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o p ě t p r o c e n t n a d o b u š e s t i m ě s í c ů

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předseda Obvodního soudu pro Prahu 8 (dále též „navrhovatel“) podal dne 2. 3. 2020 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu JUDr. Petru Novákovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Obvinil jej ve smyslu § 86 a 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, z toho, že ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 1 T 7/2017 poté, co ve veřejném zasedání rozhodl o povolení obnovy řízení za současného zrušení výroku o souhrnném trestu, v rozporu s § 287 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), nerozhodl o vazbě obviněného A. J. ani neinformoval věznicí o zrušení vykonávaného trestu odnětí svobody, v důsledku čehož byl obviněný po 75 dnů nezákonně ve výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Navrhovatel uvedl, že rozsudkem ze dne 23. 2. 2017 č. j. 1 T 7/2017-147, který nabyt právní moci téhož dne, senát, kterému předsedá kárně obviněný, uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 24 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 20. 7. 2016 sp. zn. 2 T 66/2016 a výrok o upuštění od společného trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 11. 2016 sp. zn. 1 T 48/2016. Odsouzený nastoupil uložený trest odnětí svobody dne 28. 3. 2017. Podle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 č. j. 1 T 7/2017-152 byl odsouzenému započten výkon vazby v trvání od 5. 5. 2016 do 30. 8. 2016 a vykonaný trest odnětí svobody od 31. 8. 2016 do 27. 3. 2017 ze zrušeného trestu uloženého Obvodním soudem pro Prahu 6 sp. zn. 2 T 66/2016.

pokračování

[3] Návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch odsouzeného podalo státní zastupitelství proto, že rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 6, jejichž výroky o trestu byly v rámci uložení souhrnného trestu zrušeny, byly již dříve zrušeny rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 2. 2017 sp. zn. 16 T 121/2015. Kárně obviněný nařídil veřejné zasedání, které se na žádost odsouzeného konalo dne 22. 1. 2018 v jeho nepřítomnosti. Bylo rozhodnuto o povolení obnovy řízení. Podle § 284 odst. 1 trestního řádu byl zrušen pouze výrok o uložení souhrnném trestu odnětí svobody.

[4] Usnesení o povolení obnovy řízení nabylo právní moci dne 20. 2. 2018. Dne 22. 3. 2018 bylo nařízeno hlavní líčení na 23. 4. 2018. Hlavní líčení se konalo v přítomnosti obžalovaného a byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo při nezměněném výroku o vině upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k trestu uloženému obžalovanému rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 2. 2017 sp. zn. 16 T 121/2015. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem vyhlášení, tj. dne 23. 4. 2018.

[5] Dne 7. 5. 2018 obdržel Obvodní soud pro Prahu 8 hlášení Věznice Vinařice o tom, že odsouzený dne 5. 5. 2018 v 19.55 ukončil výkon trestu uloženého ve věci sp. zn. 1 T 7/2017 a zároveň nastoupil další výkon trestu uložený mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 41 T 12/2015. Dne 7. 8. 2018 sdělila soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6, že odsouzenému nebyly provedeny zápočty, a upozornila, že odsouzený byl omezen na osobní svobodě i poté, co byl zrušen rozsudek, kterým byl odsouzen k trestu odnětí svobody. Dne 24. 8. 2018 Obvodní soud pro Prahu 6 urgoval provedení zápočtu.

[6] Dne 19. 9. 2018 asistentka kárně obviněného soudce rozhodla usnesením č. j. 1 T 7/2017-229 o zápočtech vazby a trestu odnětí svobody ze zrušené trestní věci Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 2 T 66/2016 a z vykonaného trestu odnětí svobody ve věci Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 1 T 7/2017, od jeho nástupu až do konce výkonu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 5. 10. 2018 a dne 23. 11. 2018 bylo doručeno věznici. Věznice Vinařice dne 27. 11. 2019 písemně sdělila, že zápočet nebyl proveden, a odkázala na hlášení změn, které zaslala 27. 11. 2018 a v němž je uvedeno, že zápočty v celkové délce dvou let nelze do trestu uloženého rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 16 T 121/2015 provést, neboť jejich délka přesahuje celkovou délku uloženého trestu odnětí svobody. Dne 28. 11. 2019 nařídil Obvodní soud pro Prahu 6 propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

[7] K osobě kárně obviněného soudce návrhové uvedl, že jde o výkonného a rychlého soudce, který dosud nebyl kárně projednáván, byly mu však uděleny výtky za nevhodné chování v jednacích místnostech, za několikaměsíční průtah v jedné trestní věci a za nerespektování pokynu odvolacího soudu. Od roku 2010 byl kárně obviněný členem soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8, dne 22. 1. 2020 však na funkci člena soudcovské rady rezignoval s ohledem na kárné provinění popsané v kárném návrhu. Od roku 2014 je tiskovým mluvčím trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 8. Také pořádá ukázková hlavní líčení pro střední školy. Od roku 2016 je lektorem Justiční akademie v kursu pro vyšší soudní úředníky. Studuje kombinované doktorské studium na katedře trestního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy. V říjnu 2019 absolvoval dvoudenní stáž u Soudního dvora v Lucemburku.

[8] Navrhovatel poukázal na § 287 trestního řádu, podle kterého je v případě, kdy se na obviněném vykonává trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem, nutné po právní moci usnesení, jímž se spolu s povolením obnovy zruší výrok o tomto trestu, neprodleně rozhodnout o vazbě. Kárně obviněný měl tedy ihned po nabytí právní moci usnesení o povolení obnovy řízení (20. 2. 2018) rozhodnout o tom, zda vezme obžalovaného do vazby, nebo jej propustí na svobodu. Žádný takový úkon kárně obviněný neučinil a na hlavním líčení dne 23. 4. 2018 vyhlásil rozsudek, kterým při nezměněném výroku o vině upustil od uložení

souhrnného trestu. Obžalovaný však i nadále vykonával původně uložený trest odnětí svobody, a to až do dne 5. 5. 2018, kdy podle hlášení Věznice Vinařice nastoupil výkon trestu odnětí svobody uložený rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 41 T 12/2015. Odsouzený byl tedy ve výkonu trestu bez právního důvodu od 20. 2. 2018, kdy nabylo usnesení o obnově řízení a zrušení nepodmíněného trestu právní mocí, do 5. 5. 2018, kdy byl odsouzený převeden z tohoto neexistujícího, respektive zrušeného trestu do trestu uloženého jiným soudem, tedy celkem 75 dnů. Objektivní stránka kárného provinění byla dle názoru navrhovatele naplněna. K jeho subjektivní stránce navrhovatel uvedl, že platí zásada *iura novit curia*, přičemž v projednávané věci k adekvátní aplikaci § 287 trestního řádu nedošlo, a to porušením povinností soudce z nedbalosti.

[9] Navrhovatel proto navrhl, aby kárný soud schválil dohodu o vině a kárném opatření, kterou dne 20. 2. 2020 uzavřel s kárně obviněným, a uložil soudci kárné opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu šesti měsíců.

[10] Společně s návrhem na zahájení kárného řízení navrhovatel doručil kárnému soudu návrh ze dne 24. 2. 2020 na schválení dohody o vině a kárném opatření, v němž rozvedl poměrně podrobnou argumentaci na podporu závěru, že takové rozhodnutí lze v řízení o kárném provinění soudce učinit. Poukázal též na to, že v jiných kárných řízeních kárný soud dohody o vině a kárném opatření schválil. Navrhovatel i kárně obviněný jsou připraveni doplnit skutková tvrzení, listiny či jiné důkazy a doplnit právní argumentaci ve prospěch schválení dohody, neboť navrhovatel má za to, že zaviněné porušení povinností soudce bylo ojedinělým profesním selháním jinak kvalitou nadprůměrného soudce.

[11] K návrhu na schválení dohody přiložil navrhovatel dohodu o vině a kárném opatření uzavřenou dne 20. 2. 2020 v sídle Obvodního soudu pro Prahu 8 mezi navrhovatelem a kárně obviněným. Kárně obviněný v ní uznal, že spáchal skutek vymezený v kárném návrhu a prohlásil, že přijímá kárné opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu šesti měsíců.

[12] Navrhovatel dále k návrhu přiložil stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 k návrhu na zahájení kárného řízení s kárně obviněným soudcem, nepodepsané vyjádření kárně obviněného ze dne 22. 1. 2020, změnu rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. 8. 2014, záznam o volbě soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. 10. 2010, svolání shromáždění soudců k volbě nové soudcovské rady ze dne 30. 3. 2016 a záznam o volbě ze dne 14. 4. 2016, sdělení soudcovské rady o jejím složení ze dne 10. 6. 2019, potvrzení o účasti kárně obviněného na studijní návštěvě Soudního dvora Evropské unie, osobní spis kárně obviněného a trestní spis sp. zn. 1 T 7/2017.

[13] Předseda senátu kárného soudu zaslal kárný návrh kárně obviněnému soudci na vědomí a k vyjádření a zároveň navrhovatele i kárně obviněného poučil o tom, že dohodu o vině a kárném opatření lze uzavřít a návrh na její schválení lze vznést až v řádně zahájeném kárném řízení, především poté, co byl kárně obviněný poučen o svých procesních právech; lze ji totiž uzavřít jen mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněným, jimiž se strany stávají až po zahájení kárného řízení.

[14] Dne 21. 5. 2020 obdržel kárný soud vyjádření kárně obviněného, který uvedl, že zahájení kárného řízení vůči sobě považuje za oprávněné, skutečně se dopustil chyby, která měla za následek nezákonný výkon trestu odnětí svobody obžalovaného A. J. Příčinu kárně obviněný spatřuje v ukládání souhrnného trestu, které je nejčastějším důvodem chyb soudců při ukládání trestu a návrhů na povolení obnovy řízení. Po právní moci prvního rozsudku ve věci obžalovaného J. vyšlo najevo, že byl v mezidobí ještě jednou soudně trestán (rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 2. 2017 sp. zn. 16 T 121/2015). Obžalovaný kárně obviněnému po poučení nesdělil všechna svá odsouzení, avšak kárně obviněný to pro posouzení své viny považuje za irelevantní. Po nařízení veřejného zasedání k návrhu na povolení obnovy

pokračování

řízení kárně obviněný vyhověl žádosti obžalovaného J., aby se veřejné zasedání konalo bez jeho přítomnosti. Tím pádem kárně obviněného „netrklo“, že musí po povolení obnovy řízení a zrušení výroku o trestu rozhodnout i o vazbě obžalovaného. Nenapadlo to obhájce ani státního zástupce, avšak kárně obviněný uznává, že bylo jeho povinností o vazbě rozhodnout. Tato chyba jej velice mrzí, nikdy by jej nenapadlo, že může vést k takovým následkům. Cílem kárně obviněného však nebylo obžalovanému jakkoli ublížit, což dokládá i skutečnost, že ve druhém rozsudku ze dne 23. 4. 2018 upustil od uložení souhrnného trestu, tedy mu nijak uložený trest neprodloužil, ačkoli to zákonná trestní sazba umožňovala. Kdyby kárně obviněný uložil obžalovanému k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 16 T 121/2015 trest jen o jeden měsíc delší, k nezákonnému výkonu trestu odnětí svobody by nedošlo, neboť obžalovaný by pokračoval ve výkonu trestu odnětí svobody z rozsudku kárně obviněného. Kárně obviněný též podotkl, že od písemného vyhotovení rozsudku ze dne 23. 4. 2018 neměl spis v ruce, postagendu měl na starosti vyšší soudní úředník, usnesení o zápočtu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 vypracovala asistentka. Neměl tušení o tom, že věznice zápočet neprovedla. Kdyby zápočet provedla, chyba kárně obviněného by se zhojila. Avšak kárně obviněný nepopírá, že jeho pochybení bylo příčinou nezákonného omezení osobní svobody obžalovaného J. Podotýká však, že nemohl jakkoli ovlivnit délku nezákonného výkonu trestu odnětí svobody obžalovaného, vlastně vůbec neví, jak tato skutečnost vyšla najevo, předpokládá, že délka nezákonného výkonu trestu závisela na reakční době Obvodního soudu pro Prahu 6 v rámci nařízení výkonu trestu uloženého rozsudkem sp. zn. 16 T 121/2015.

[15] Kárně obviněný prostudoval judikaturu kárného soudu a jako skutkově nejbližší případ vyhodnotil rozhodnutí sp. zn. 16 Kss 11/2013, jímž byla soudci uložena důtka za to, že namísto rozhodnutí o účasti na amnestii nechal odsouzeného dodat do výkonu trestu. Avšak kárně obviněný uznává, že každý případ je jedinečný, a proto přistoupil na dohodu o vině a kárném opatření.

[16] Započítání výkonu trestu odsouzeného J. ve věci Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 1 T 7/2017 a ve věci Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 16 T 121/2015 není možné, odsouzený již trest uložený ve věci sp. zn. 16 T 121/2015 vykonal a kárně obviněný ve věci 1 T 7/2017 upustil od uložení souhrnného trestu. V úvahu přichází pouze započítání do trestu ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 64 T 22/2020, který odsouzený J. v současné době vykonává. Dle názoru kárně obviněného však nelze jednoduše vydat usnesení o zápočtu, neboť se jedná o jiný skutek a není zde ani vztah souhrnnosti. Byl by možný návrh na povolení obnovy řízení ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 64 T 22/2020 s odkazem na § 92 odst. 3 trestního zákoníku, podle kterého, není-li započítání vazby nebo trestu možné, přihlédně se k této skutečnosti při stanovení druhu či výměry trestu. Kárně obviněný či kárný soud by tudíž po právní moci rozhodnutí kárného soudu mohl podat podnět k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 5 k podání návrhu na povolení obnovy řízení.

[17] Dne 21. 5. 2020 obdržel kárný soud též doplnění návrhu na zahájení kárného řízení od navrhovatele. K možnosti zápočtu nezákonně vykonaného trestu odnětí svobody navrhovatel sdělil, že zápočet nebylo možno provést, a odkázal na skutková tvrzení v kárném návrhu. Upozornil, že podstata kárného provinění spočívá mimo jiné i v tom, že kárně obviněný neinformoval o zrušení uloženého trestu odnětí svobody příslušnou věznicí, ačkoli v ní odsouzení právě trest vykonával. Navrhovatel zopakoval, že asistentka kárně obviněného vydala dne 23. 11. 2018 rozhodnutí o zápočtu. Doplnil, že ve spise, který zaslal kárnému soudu, by měl být záznam dozorčí úřednice trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 8 o tom, že byla telefonicky (nejspíše) dne 27. 11. 2019, tedy po více než roce, ze strany Věznice Vinařice upozorněna na nesrovnalosti s vykonávanými tresty odnětí svobody. Po kontrole spisu dozorčí úřednice požadovala po věznicí hlášení změn o započtení do trestu na základě usnesení doručeného věznicí již dne 23. 11. 2018. Věznice Vinařice je soudu zaslala dne 27. 11. 2019, avšak s datem vyhotovení 23. 11. 2018 s tvrzením, že tuto listinu obsahující sdělení o nemožnosti

provedení zápočtu zaslala Obvodnímu soudu pro Prahu 8 již dne 23. 11. 2018. Toto sdělení nebylo v datové schránce soudu nalezeno. Přes požadavek soudu nebyla věznic schopna doložit ani doklad o doručení jejich podání ze dne 23. 11. 2018. V té době již nebyl možný zápočet doby strávené odsouzeným ve věznici na základě původního rozsudku vydaného kárně obviněným, neboť všechny tresty uložené jinými rozsudky již byly vykonány. Z těchto skutečností plyne i počátek běhu subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, neboť o celé věci se vedení soudu dozvědělo až dne 27. 11. 2019.

[18] Navrhovatel společně se svým podáním předložil dohodu o vině a kárném opatření, kterou s kárně obviněným uzavřel dne 20. 5. 2020, a navrhl, aby kárný soud tuto dohodu schválil. Kárně obviněný v dohodě uznal, že spáchal skutek vymezený ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy zaviněně porušil povinnosti soudce podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a přijal kárné opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu šesti měsíců.

[19] Na jednání konaném dne 1. 6. 2020 kárný soud poté, co vyslechl návrh a vyjádření kárně obviněného, a poté, co předseda senátu podal stručnou zprávu o dosavadním průběhu řízení a konstatoval podstatný obsah spisu, v neveřejné poradě dospěl k závěru, že nemá výhrady k předložené dohodě o vině a kárném opatření ve smyslu § 314r odst. 2 a 3 trestního řádu *a contrario*. Předseda kárného senátu proto uzavřel, že dokazování se pro nadbytečnost provádět nebude (§ 314q odst. 5 trestního řádu).

II. Hodnocení kárného soudu

[20] Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, věc *Miklová*). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto postavení proti sobě stojících stran řízení. To zajisté přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 2/2019-51, věc *Parolek*).

[21] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměl kárně obviněný obhájce. Kárně obviněný byl již na počátku řízení poučen o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužil (srov. též výše citované rozhodnutí kárného soudu ve věci *Parolek*).

[22] Kárný soud konstatuje, že vymezení skutku v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami řízení sporné a odpovídá obsahu spisu. Kárný senát v neveřejné poradě s ohledem na § 314r odst. 2 trestního řádu zvažoval zejména, zda nelze dohodnuté kárné opatření považovat za zjevně nepřiměřené ve vztahu k závažnosti kárného provinění, zejména pokud jde o závažnost způsobeného následku, tj. nezákonné odnětí svobody odsouzeného J. v délce 75 dnů.

[23] Podle čl. 8 odst. 2 věty první Listiny základních práv a svobod nesmí být nikdo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Základní právo na osobní svobodu je jedno z nejdůležitějších základních práv (srov. odstavce [51] rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 1/2019-87, věc *Fialová*, či rozhodnutí ze dne 27. 4. 2010 č. j. 12 Ksz 5/2009-74, věc *Soukup*). Kárná provinění spojená se zásahem do osobní svobody hodnotí kárné senáty Nejvyššího správního soudu dlouhodobě jako velmi závažná (kromě již citovaných rozhodnutí srov. například rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014

pokračování

č. j. 12 Ksz 6/2014-40, věc *Zmatlíková*, ze dne 14. 4. 2010 č. j. 13 Kss 9/2009-88, věc *Němcová*, ze dne 5. 12. 2011 č. j. 11 Kss 7/2011, věc *Rossi*, či ze dne 18. 3. 2015 č. j. 13 Kss 7/2014-33, věc *Pěchotová*).

[24] Kárný soud též odkazuje na rozhodnutí ze dne 31. 5. 2018 č. j. 11 Kss 8/2017-48, věc *Horký*, v němž posuzoval kárné provinění spočívající v tom, že se soudce poté, co v souladu s § 306a odst. 2 trestního řádu zrušil trestní příkaz vydaný v řízení proti uprchlému, jímž byl uložen trest odnětí svobody, nevypořádal s tím, že je obviněný stále omezen na osobní svobodě, tedy nerozhodl o vzetí obviněného do vazby ani nevydal pokyn k jeho okamžitému propuštění na svobodu – tedy skutek podobný tomu nyní posuzovanému. Tehdy kárný soud uložil kárné opatření spočívající ve snížení platu o 10 % na dobu šesti měsíců. Předmětem tehdejšího řízení sice byly dva skutky, jejichž důsledkem bylo nezákonné omezení osobní svobody obviněného (v souběhu s již popsáním kárně obviněný pochybil v souvislosti se stížností státního zástupce proti rozhodnutí o nahrazení vazby dohledem probačního úředníka), které však bylo v obou případech mnohem kratší než v tomto řízení (7 a 15 dní). Navíc v rámci úpravy řízení proti uprchlému neexistovala výslovně stanovená povinnost rozhodnout v návaznosti na zrušení původně uloženého trestu odnětí svobody o vazbě, tedy obdoba § 287 trestního řádu, který kárně obviněný v nyní projednávaném případě porušil. Pochybení soudce ve věci *Horký* je tedy dle názoru kárného soudu co do závažnosti srovnatelné s tím projednávaným v této věci.

[25] Nakonec však hlasováním v poradě kárný senát dohodnuté opatření akceptoval s tím, že je na samé hranici toho, co by již bylo nutno považovat za zjevně nepřiměřeně mírné. Kárný soud především zohlednil, že strany – oproti věci *Horký* – uzavřely dohodu o vině a kárném opatření (srov. též na opačné straně pomyslného spektra rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2019-62 z 10. 2. 2020, věc *Mrázeková*, jímž byla schválena dohoda s kárným opatřením ve formě důtky za kárné provinění s následkem tzv. „přesezení“ vazby o 4 dny). Z povahy věci bývá výsledkem dohody pro kárně obviněného příznivější kárné opatření, než jaké by zpravidla přicházelo v úvahu při ukládání kárného opatření kárným soudem po provedeném dokazování. Jinak řečeno, sama okolnost uzavření dohody představuje intenzivní polehčující okolnost, jež se projeví v tom, že kárný soud dohodu neschválí, pouze pokud je dohodnuté kárné opatření zjevně (výrazně) nepřiměřené, nikoli jen nepřiměřené (srov. odstavce [15] a [19] rozhodnutí ve věci *Miklová*). Jinak by z pohledu kárně obviněného ztrácelo smysl o uzavření dohody usilovat a kárný senát by se stával pravidelně aktivistickým účastníkem vyjednávání, což jde proti smyslu a účelu institutu dohody.

[26] Kárný senát se dále přiklonil ke schválení dohody proto, že kromě přijetí plné kárné odpovědnosti ve formě dohody kárně obviněný projevil sebereflexi tím, že se vzdal ještě před zahájením kárného řízení funkce člena soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 8. Rovněž vyjádření kárně obviněného svědčí o tom, že si své pochybení plně uvědomuje, a v rámci omezených možností, jež právní řád skýtá (či spíše neskýtá), se je snaží aktivně i nyní napravit podnětem státnímu zastupitelství k podání návrhu na povolení obnovy řízení, v níž by bylo možné zohlednit nezákonný výkon trestu odnětí svobody odsouzeným J. v rámci trestu uloženého mu v pozdějším trestním řízení; není přitom v působnosti kárného senátu zaujímat stanovisko k tomu, zda je takový postup *de lege lata* vůbec možný (lze snad o něm uvažovat jako o vhodné alternativní kompenzaci *de lege ferenda*). Bez významu není ani to, že návrhová hodnota kárně obviněného jako kvalitního soudce. Kárný soud vzal v úvahu i objektivní komplikovanost ukládání souhrnných trestů, byť sama o sobě závažnost následku kárného provinění nesnižuje, má však vliv na hodnocení soudcovy zavinění ve snížené intenzitě.

[27] Kárný soud shrnuje, že dohoda o vině a kárném opatření, kterou strany uzavřely, nakonec vyhověla, byť hraničně, zákonným kritériím. Kárný soud proto dohodu schválil a rozhodl o vině a kárném opatření v souladu s ní.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **není** přípustné.

V Brně dne 1. června 2020

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu